

UKRAINIAN LABOR NEWS
 Published semi-weekly by
 The Ukrainian Labor News Ass'n
 c/o. Fritchard & McGregor Sta.
 Winnipeg, Man.
 Subscription \$4.00 a year.
 Telephone: St. John 1465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 часопис для робочого люду —
 виходить два рази на тиждень:
 в середу і суботу.
 Видає Видавництво Стіваршенів
 "Українська Робітничі Вісті".
 ПЕРІОДІКА: \$4.00 НА РІК.
 Редакція за оголошення не відповідає.
 Рукописи не повертає ся.

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 c/o. Fritchard & McGregor Sta.
 Winnipeg, Man.

ЖЕЛАНЯ НА 1921 РІК.

Робітникам і селянам Ра-
 дийської Соціалістичної Фе-
 дератії:

Щоби в 1921 році в межі їх
 панювання не ступила чорна но-
 га світової контрреволюції.

Галицьким селянам і робіт-
 никам — вигнати з Галичини
 польську шляхту і "свою рід-
 ну" контрреволюційну буржу-
 азію та залучити з радянсь-
 кою соціалістичними республі-
 ками.

Польським робітникам і се-
 лянам — післати Пласудско-
 го туди, куди російські робіт-
 ники і селяни післали Вран-
 гла, а шляхту — до її україн-
 ських союзників, до Відня на
 гняки!

Пролетаріати цілого сві-
 та — залучити під Червоної
 Прапор Третього Інтернаціо-
 ну.

Петлюри — дістати від Пла-
 судського паспорт і дозвіл на
 довілені раків в Вислі.

Петрушевичеві — збирати
 своє фіаміліне "правитель-
 ство", залучити з Вранглем
 їхню до Бразилії ловити мал-
 п'яки для цирку світової кон-
 трреволюції.

Всій українській контррево-
 люції у Відні скласти "націо-
 нальний конгрес" на гняках,
 який зана-би ся вишуканом
 для всіх петлюрівських "мін-
 стрів" "посад"... мити тарелі
 у віденських кав'ярках.

Винниченкові — встановити
 норму своєї сповіді від грівів
 "вольних і невольних" періо-
 ду що три місяці і від-
 найти загублену "чесність з
 собою".

Левинському — за поста-
 чення всієї української ювній
 пресі в Канаді і Америці про-
 тибольшевського матеріялу,
 отримати від неї дарунок —
 нові синьо-жовті штани.

Новому президентови Франції,
 Мілеранові — велітати з
 потугу через вікно.

Спаралізованому президен-
 тові Висонової — віднайти
 хоч одну з своїх загублених
 чотирнадцятих точок, щоб
 мав на що опертися, опускаю-
 чи в марті "Білий Дім".

Над угорським кровавим ди-
 дикатором Гортін — щоби
 сповидати ся слова: "хто мечем
 воює, той від меча гине".

Другому Інтернаціоналові
 його своєчій "лідаї націй" —
 відійти на лоно Аврама.

Редакторові з греко-елев-
 торського органу — перейти
 на магомеданську віру.

Всім прибудулим редакто-
 рам від "сиріток Івасів", "ба-
 рометрів", "Канадійсько-Ук-
 раїнської Ями Просвіти", канди-
 датам на греко-елеваторських
 мірочників в реревердах, "У.
 Х.", "У. К. Г. К." і всіх патріо-
 тичній череді — заняти ся
 чесною і хосенною працею: пі-
 ти на фарми пні корчувати а-
 бо на дорги каміне бити.

Укр. Роб. Домови в Вінніпе-
 гу — сплатити свій довг.

"Укр. Роб. Вісті" — мати
 досить разів більше пере-
 да-

латників і виходити щодня.
 Лайнотайшичкови "У. Р. В."
 денному — не робити з "Ва-
 рягів" — "Варягів", з "Полі-
 тиків" — "Політиків", з рос.
 газети "Пісня" — "Пісня",
 зі снів: Петлюра "ракував" —
 Петлюра "ракував", бо він
 таки добре відкав.

Лайнотайшичкови денному
 не робити з "диктатора"
 Петрушевича — "диктатора"
 (бо се образа чести для тамої
 парусини!), з "профсоюзів" —
 "профсоюзів", з "гр. Тигке-
 вича" — "гр. Тигкевича", з
 рос. газети "Набат" — "Ка-
 бат".

Волинськ.
СТАЛИ ТМ НА ХВІСТ.

Мабуть приходитьсь вам,
 читачу, стати колинебудь со-
 боші на хвіст: если собака бо-
 язлива, то лише заскавулить,
 а если ала — то вхопить зубами
 за ногу.

Так українські робітники в
 Вінніпегу своїм відем дня 19
 грудня і ухвалено на нм ре-
 золюцією за придученем Схід-
 ної Галичини до Радийської
 України стали на патріотично-
 елеваторський хвіст редакто-
 рам "Укр. Гол."

І коли сидів "гість Н. Н." на
 галі підчас мітінгу, то як се
 буває з паршивейшим боя-
 гузами, він мовчав. Хоч і д-
 же його леко то боліло, але
 мовчав. А вирвавшись з галі,
 забіг до 52. числа "Укр. Гол."
 і там, заховавшись між шість
 сторін огорошень, заскавуліл
 ріжними, знакомими вже нам
 голосами.

В своїм пахвілю на у-
 країнських робітників в Він-
 ніпегу "Укр. Гол." загнав ся
 з лайкою так далеко, що ви-
 дав себе, як то кажуть, за го-
 лову. За дуже вже вколола
 його клясова свідомість укр.
 робітників в Вінніпегу. Реда-
 тори "У. Г.", як самі призна-
 ють ся, не сподівали ся такої
 свідомості і солідарності се-
 ред тутешних укр. робітників.

Невже цілковита невдача
 "фестиву-маніфестатції" т. зв.
 "Укр. чер. хреста" минуво-
 го літа в Вінніпегу та пусті
 кресла на недавніх греко-еле-
 ваторських з'їздах в Вінніпегу,
 Саскатуні, Едмонтоні не пока-
 зали редакторам "У. Г.", що
 вони збанкрутували, що укр.
 робітники більше їм не ві-
 рять?..

В своїм пахвілю про віче
 укр. робітників в Вінніпегу
 "У. Г." в однім місці каже:
 "Мушу сказати річійше, що не
 встало (при голосованні за
 резолюцією) трох чи чотирох.
 Були тут отже і люди з моз-
 ком".

Так, правду сказав "гість"
 від "Укр. Гол." Трох не встало.
 І сими трома "людьми з
 мозком" були якраз Поляки
 шовіністи. Чи не від них часо-
 м "Укр. Гол." отримав всі
 інформації про віче? Редак-
 тори "У. Г." на галі не було
 видно, ті, що голосували за
 резолюцією, інформації "Укр.
 Гол." не давали. Отже йому
 інший, крім "союзників", тих
 "людий з мозком", дав "У.
 Г." інформації про віче?

Відправивши на вступі сво-
 го пахвілю довгий "ака-
 фист", "Укр. Гол." закидає
 "У. Р. В.", чому вони не роз-
 писують ся про поворот Вин-
 ниченка з України, та чому не
 подадуть причини його пово-
 роту.

Винниченко як соціаліст у-
 мер для українського свідомо-
 го пролетаріату еше в 1917 р.,
 кдлі робітники Росії і Украї-
 ни били ся на барикадах про-
 ти правительства Керенського,
 а він сидів в Петрограді в пе-
 редпокою барона Нольда,
 балаючи хоч для трох украї-
 нських губерній автономії. А
 відтак: всім відомо його спів-
 робітництво з буржуазією і
 клікане ним Німцями і Францу-
 зами на Україну, потім сповіді,
 гимни і знов сповіді. А хто
 збрехав раз, тому другий раз
 не повірять.

"Гість" від "Укр. Гол." дуже
 обурив ся, що "лисий малорос"
 ("аргументація", на яку
 маємо здобути ся лише "У.
 Г.") іхав свого носа до "ва-
 лячккої справи" і знає, що в

Галичині робило ся і що те-
 пер робить ся. Така вже, ба-
 чите, проклята доля пролета-
 ра, що для него границя нема
 і де не поїєт, він там ар-
 дить ся. А що до того, що
 "малорос", говорив, дуже
 силував ся зневажити гали-
 цьких Українців, то захо-
 дить питане, кого "гість" від
 "Укр. Гол." розуміє під сло-
 вом "Українець"? Если гали-
 цьких селян і робітників, то
 він бреше, коли каже, що "ма-
 лорос" силував ся зневажити
 галицьких "Українців". Але я
 вірю, що "гість", а з ним і ці-
 лий редактерський штаб "Укр.
 Гол." під словом "Українець"
 розуміють тих галицьких
 контрреволюціонерів, що по
 собачому вислугувувались пе-
 ред царським троном до по-
 слідного дня, а коли револю-
 ційні філі розбили сей трон,
 то вони, одинокі зі всіх наро-
 дів бувшої Австрії, навіть тріс-
 кам того трою отасти вірні-
 ми, — отже тих "малорос"
 силував ся зневажити, you
 bet. А до них "Укр. Гол." за-
 числяє також і себе. Се зі сто-
 рони "Укр. Гол." також дуже
 не тактично, або сказавши бо-
 го мовою: "несяно", "непес-
 но" "підозріло". Тепер такій
 світ настав, що коли говориш
 про Українців, чи про якусь
 иншу національність, то гово-
 ри, кого маєш на душі: ро-
 бітників і селян, чи панів,
 буржуазію.

У "Впереді" з 16. листопа-
 да читаємо, що українське "па-
 тріотичне" аскураційне това-
 риство "Дністер" у Львові від-
 чадило 13. листопада з робо-
 ти 7 жіночек робітниць, з ко-
 риги дві працювали в "Дні-
 стрі" по 10 літ, одна — 7 літ,
 дві по 5 літ і дві по 3 роки.
 "Вперед" пише, що се зро-
 блено не в цілі помеще-
 ння реходили "Дністра", "бо у-
 права припада на місце відла-
 рених старих укр. "свіжі" сили
 з майже такою самою платне-
 ю. А між віддаленими, є одна
 кругла сирота без родичів і
 опіки, яку патріотична інстїту-
 ція викинула під зиму на
 вулицю".

Професіональна організація
 українських приватних уряди-
 чків видає свою газету "Служ-
 бовик", в котрій виступила в
 обороні викинених "Дністром"
 серед зими на вулицю робіт-
 нички. Редактором сеї газети є
 урядчик з того-ж таки "Дні-
 стра". І от що пише "Вперед"
 з 27. листопада з приводу се-
 го:

"Украва "Дністра" висала до сво-
 його урядника, що як відначальний
 редактор публікує професіональний
 орган "Службовик", отсе публікує:
 "Налогом часисичи "Службовик"
 звучить, що се факційний і станюний
 орган українських приватних уря-
 дників. З трох хвещі "Службовик",
 який досі вийшов, переконуємо ся,
 що се виключно станова часисича. Су-
 проти сего, що Ви веде редакцію
 сеї часисичи, визнаємо Вас, щоби
 Ви припинили з до постанов \$16.
 службових правни". Ппанісичи: Не-
 жайський і д-р. Федак. — Чи потре-
 ба тут ще якийсьбудь коментарі?"

І от тому самому д-рови
 Федикови, котрий серед зими
 викиниде за "Дністра" на вулицю
 укр. робітниць, між котри-
 ми є кругла сирота без родичів
 і опіки, котрий виступає
 проти професіональної органі-
 зації за викиненими нм робітницями,
 — тому самому д-рови
 Федикови вислає "Укр. черв.
 хрест" в Канаді \$12,900... що-
 би він помагав укр. сиротам...

Хто є той д-р Федак? Може
 селянин, або робітник? Ні!
 Він є директором чи управи-
 телем великої фінансової ін-
 ститутції "Дністер" і господа-
 рить там як сам хоче. І хоч
 інститутція "Дністер" є украї-
 нською, то се не дають йому
 відправити серед зими робіт-
 нички зі служби — також украї-
 нським, бо він український
 пан, а вони, українські робіт-
 ники. Він грізять підвладному
 собі урядникові-робітникові
 — також українцеві — 16 па-
 раграфом службових правни,
 бо той урядник є редактором
 органу організації, яка обста-
 да за викиненими з "Дністра"
 робітницями. Оттакій то "опі-
 ку" укр. адвіа і сиріт д-р
 Федак, оттакій з него "благоч-
 итель" укр. гододиних робіт-
 нички і селян!

Хто є д-р Смаль-Стоцький,
 на руки которого вислали
 \$2,000? Він є "урядовим" пе-
 тлюрівським представником.
 Віденська "Воля" з 4-го
 грудня доносить слідуюче:

"Повірений в справах У. Н. Р.
 (петлюрівської "республіки на
 козаках" прим. скл.) в Ні-
 меччині, др. Смаль-Стьцький,
 був сими днями на довшій ав-
 денції у польського посла в
 Берліні."

З сего видно якнайкраще,
 що Смаль-Стоцький є одним
 з тих петлюрівських "міні-
 стрів" та "місцювнів", що ви-
 слугувують ся польській шлях-

ті, що разом з своїм отаманом
 запродали Польщі Східну
 Галичину. Ось хто має "рату-
 вати" голодиних селян і робіт-
 нички в Східній Галичині! Ось
 кому йдуть сі гроші! Пора-
 чуть ся вонкам ратувати віщі!
 Докази, що "в нас нема
 буржуазії" може еше послух-
 ати слідуючий "комунікат"
 українського пресоного бю-
 ра" до "Впереду", поміщений
 там в числі з 24. листопада:

"1) Президент Делегації У. Н. Р.
 при конференції мира гр. Тишкевич
 дав 15. жовтня принате а Делега-
 ції для дружних ангаїського мор-
 ського міністра лорда Віса і його
 дочкі. Присутні були: брат египет-
 ского Кедива князь Магомед-Алі,
 Ернест Доде, гр. Тарновський, де
 Буайль та члени Делегації.
 2) 5-го листопада гр. Тишкевич
 дав принате а делегації для ан-
 гаїського посла при Ватикані Сера
 Генрі Говарда. Присутні були: дочка
 Сера Говарда міс Джесса, Мінсерер
 Болдиря епископ і головний вікарій
 парижської єпархії член фінансової
 кой академії Ернест Доде, адмірал
 Дегузі з дружиною, гр. Бенедикт
 Тишкевич, гр. Морштин, польський
 аташе по штабі маршала Фоша з
 дружиною, виконт де Гієн з дру-
 жиною, барон Нуармон, гр. Шембек
 і члени делегації УНР в Парижі а
 друзями."

І от "Укр. Гол." каже, що
 на Україні "нема буржуазії".
 Так, се в часі і правда. П на
 Україні тепер нема. Вона роз-
 бігла ся поза границі України.
 Пгр. селяни і робітники вигна-
 ли з України.

Правду каже "Укр. Гол.",
 що на Україні була буржуазія
 "московська, польська, жи-
 відська (такі так і жи-відська)".
 Але де вона тепер поділась?
 Жаль, що редакторам "Укр.
 Гол." відібрало пам'ять, а то
 вони сказали би, що вона вся
 пішла разом з Петлюрою
 "спасати Україну" від укр. ро-
 бітнички і селян. Ось, напри-
 мр, в Лондоні сидить петлюрів-
 ский представник Марголін.
 Він, Марголін, навіть разом з
 Смаль-Стоцьким, котрому
 "Укр. черв. хрест" в Канаді
 вислав дві тисячі доларів, від-
 будвали спільно авденції в
 ріжних визначних дипломатів
 в Берліні, в тім числі і в
 польського посла. А хто при-
 слав до Америки Імханицького?

А що робить тепер москво-
 бурска буржуазія?
 Чи не йде рука об руку з у-
 країнською?
 Чи Перемикін, Балахович, Пав-
 ленко і Петлюра не творили
 спільного фронту проти укр.
 робітнички і селян?
 З ким батрала ся галицька
 буржуазія?
 Чи вже забули союз Петру-
 шевича, Панейка і Тарнавського
 з Деніком? А иннішні
 гимни Тєрдохліба і Яцкова
 Пласудському!..

Котиам греко-елеваторським
 "нагріотам" приходиться ся
 піддержувати укр. контррево-
 люцію, а тим самим москво-
 буржуазію, то вони не по-
 ворять, що треба підождати,
 бо "щось воно неясне, непев-
 не, підозріле", але йдуть між
 укр. робітнички і фермерів і
 кажуть давати гроші на "по-
 мичі голодини в старім краю",
 а діставити гроші, вислають
 їх на руки той самої буржуазії.
 Вислають на руки тих, що
 виклидають серед зими на вулицю
 робітнички, що їздять на
 нарази до польської шляхти.

Також ніхто ніколи не ка-
 зав, що на Україні є 99 проц.
 населення буржуазії "як се
 меле "У. Г." Се лише "в стра-
 ха великі очі", як каже на-
 родна приповідка. Се тільки
 йолути від греко-елеваторсь-
 кої можуть уживати таких
 дурних "аргументів" проти
 укр. свідомих робітнички. На
 Україні не було багато "рід-
 ної" буржуазії і вона була бі-
 на, але більшою і продажно-
 ю ї не дорівняє, мабуть, ні
 одна буржуазія в світі. А від-
 ногою сеї буржуазії і її вірні-
 ми служальцями в Канаді є та
 група, що гуртується ся коло
 греко-елеваторської "церкви".

Волинськ.
Пролетарський конгрес.

З Праги доносять: Незабар
 відбудеть ся тут конгрес
 робітнички всіх національно-
 сті. Проект скликання такого
 конгресу вийшов від німе-
 цьких робітнички.

**Тиждень Помочи Хорим і Ра-
 неним Червоноармійцям
 на Україні.**

Заклик до помочи хорим і ра-
 неним червоноармійцям знайдено
 найкращий і найширший відгомін на
 Україні. Проголошений тут тиж-
 день помочи хорому і раненому че-
 рвоноармійцям перевелено з най-
 більшим успіхом.

Політавідді одної з армій переїв
 тиждень помочи в 10-ох районах:
 Херсонським, Миколаївським, Бір-
 зувським, Вознесенським, Лисавет-
 градським, Первомайським, Чер-
 каським, Александрівським, Гай-
 сінським і Жмеринським. Спе-
 ціально для цього утворена ко-
 місія вислає: 1) 8 завізків — ар-
 кузювань, разом 50,000 примірників;
 2) 5 річних мистецьких п'якватів, ра-
 зом — 30,000. Крім сього району-
 ви комісії на місцях також випустили
 багато аркушинок і візюв. Деякі
 районні комісії випустили однозне-
 ву часисичи, присвячені спеціально
 хорому і раненому червоноармійце-
 ві. Лисавет (Едсаветград) випусти-
 присвячений хорому і раненому че-
 рвоноармійцям журналі.

Улаштовано величезне число мін-
 тінгів, концертів-мінтінгів і пред-
 ставлень. Театри міської й сільської
 кінематографії грали протягом тиж-
 ня" або для хорим і ранених черво-
 ноармійців або на їхню користь. В
 сямх лише 5 найменших районах ула-
 штовано протягом тижня около
 1,000 мінтінгів і концертів-мінтінгів,
 де більшого по селах, на ріжні теми:
 про роль червоної армії, про братер-
 ські зв'язки фронту з тилом, про по-
 мичі хорому і раненому червоноар-
 мійцям і т. д. Мінтіги кінчили ся
 відповідними резолюціями.

Зібрано багато подарунків-жертв.
 Так центральна комісія при Поарії
 по задоволенню більше ніж тижне-
 вої потреби в розмірі збільшеної нор-
 ми усіх шпиталів передала решту
 муки около 2,000 пудів, круп около
 1,200 пудів, соли около 150 пудів,
 около 2,000 яєць, около 2,500 кава-
 лків мила, около 5,000 коробок сірні-
 ков, около 300 коробок папіросів, о-
 коло 2,500 аркушинок паперів, о-
 коло 2,000 частин біля і 15,000 готових
 подарунків для червоноармійців;
 гримши лише в 7-ми районах зіб-
 рано 23 і пів мільона рублів.

В Лисаветі секція пекарів союз
 "Харчевик" відіслала на користь
 хорим і ранених червоноармійців
 1 мільон рублів, а совроф (союз про-
 фесійних спілок) крім відісланих од-
 нодневного заробітку робітниками,
 відіслали 10 проц. членських вкла-
 док на користь хорого і раненого
 червоноармійців. Робітнички міста
 Черкас ввілчилася одновиний зар-
 робіток і більшість протягом тиж-
 ня робочий день для лішої допо-
 мочи червоній армії. В Смилянській
 волості черкаського повіту за пер-
 ших-же днів тижня зібрано на кор-
 исть червоноармійців 1 мільон ру-
 блів і силу продукції та річчй. Сел-
 яни не тільки жертвували величез-
 ну кількість продукції, але не зва-
 жаючи на життя, самі на своїх під-
 водах безплатно відвозили продук-
 ти в міста до шпиталів. Представ-
 ники хорим і ранених червоноармій-
 ців, котрих районні комісії направ-
 ляли на села для збору, стрічали у
 селян найбільше співчуття, а селяни
 тих сіл, куди представляники не всти-
 гли прийти, самі приходили до
 найбільшій комісії "тижня" і жа-
 дліли прислати збірнички та агітатори.
 Робітнички і робітнички направляли бі-
 ле, обуви, топтали ланні для ранених,
 прали білизну, улаштовували субот-
 ники для очистки шпиталів, голірай
 голили і стрігли по шпиталах і у
 себе, все се добровільно і безплатно.
 В Лисаветі протягом тижня" улаш-
 товано два суботники на кор-
 исть хорим і ранених червоноармій-
 ців. В Черкасах протягом тижня"
 заготовлено двома для шпиталів на
 зиму. На станицях "Гола" і Шаго-
 родна" з допомогою землінички
 організовано харчевні лотушки, котрі
 постачали подарунки в додат-
 очні харчі червоним санітарієм
 (санітарним потягам). У Возне-
 сеньському протягом тижня" організо-
 вано і відчинено червоноармійську
 школу при місце-
 вому військовому шпиталі. Се знаменний
 факт, який показує, що "тиждень"
 звернув увагу працюючих не тільки
 на поліпшене харчевого в санітар-
 ного стану шпиталів, але й на про-
 світну допомогу хорим і раненим
 червоноармійцям. Треба зазначити,
 що "тиждень" притяг до справи до-
 помози червоній армії не тільки ро-
 бітнички, але також і все працююче
 населення міст. Представники до-
 мочий і квартирників Миколаєва й Хер-
 сон вивисли й перевели ухвазу:
 "Взяти найактивнійшу участь в "ти-
 жень", повести широку агітацію се-
 ред населення міста і його околиць,
 спідлати в зборі грошевих засво-
 бів, біля, а також необхідних
 предметів, котрих потребує черво-
 на армія".

І найбільшим признанием і най-
 ширшою властиво відповадило хо-
 рі в ранені червоноармійці на всі
 підказки, виклики й протягом
 тижня" працюючими в шпиталю.
 Подарунки, надіслані з Москви в
 Петрограді і зібрані місцевими ро-
 бітнички і селянами, роздавали ся
 по шпиталах безпосередньо робіт-
 нички делегаціями, що викликло
 зворушуче сердечне почуте брат-
 терства і кровного сполучення між
 пролетарями в шпиталю і їхніми ра-
 ненними в хорима братими-пролета-
 рями на фронті. "Тиждень" викли-
 кв з боку хорим і ранених черво-
 ноармійців силу подячних листів,
 підкреслюючих братерську спорідне-
 ність з робітнички і селянами і

**ПОЛЯКИ ЗАБИРАЮТЬ СИ-
 ЛОУ ДО ВІЙСЬКА УК-
 СЕЛЯН В ГАЛИЧИНІ.**

Втікачі з повіту Ліско пода-
 ють отсі страшні вісті:
 Поляки вислають по украї-
 нських селах більші відділи